

Kris Tavernier

Mijn geloofsbelijdenis

Wat als iemand je er naar vraagt

Voorwoord

Een tijd geleden stelde ik mijn geloofsbelijdenis op. Het was eigenlijk gewoon een aanvulling op een prediking, maar ondertussen ging het wel vreemd genoeg 'viraal'. Een evangelisatieblad in Vlaanderen (WegWijzer) pikte het op de een of andere manier op en vroeg mij om het verder uit te schrijven. Dat heb ik ook gedaan. Het is mijn verlangen dat de Heer het op de een of andere manier mag gebruiken.

De vet gedrukte markeringen zijn de eigenlijke geloofsbelijdenis. De rechts uitgelijnde regels zijn toepasselijke quotes van (meer of minder) bekende personen.

Déze geloofsbelijdenis is niet geschreven voor gelovigen of een kerk of een denominatie..., niet als een statement, maar als een handreiking naar niet-gelovigen. Enkel zo mag deze gelezen worden en daarom is ze ook zo laagdrempelig geschreven, maar naar ik meen (en getracht heb) doorstotend tot de kern van het evangelie.

Artikel 1

Ik geloof dat God bestaat. Het is voor ons mensen moeilijk te begrijpen dat deze God een Drie-eenheid is, uitgedrukt als Vader, Zoon en Heilige Geest en toch in volmaakte harmonie is.

Ja het is zo, neem mij niet kwalijk, ik geloof dat God bestaat en ik heb daar goede argumenten voor. Als u gelooft dat God niet bestaat – ja, ook dat is een geloof! – hoop ik dat u daar voor uzelf ook goed hebt over nagedacht. Maar in deze serie artikelen gaan we geen argumenten wikken en wegen. Ik ga u gewoon vertellen wat ik geloof en daar wat uitleg bij geven. Fijn als u dat wil lezen.

Ik ontdek in mijn contacten met anderen dat er een groeiend besef is ‘dat er meer moet zijn’. Er lijkt een sterk groeiend dualisme te zijn ontstaan: aan de ene kant de overtuiging (alweer: geloof) dat er niets is na dit leven, aan de andere kant dat het niet anders kan dan dat er meer is na dit leven. Kort voorheen leek dit vraagstuk gewoon te zijn weggefallen, er werd niet meer over nagedacht. Dat lijkt terug te zijn veranderd, het vraagstuk is er weer. Mensen zijn terug op zoek omdat industrialisatie, technologische vooruitgang en kapitalisme het antwoord niet hebben kunnen bieden. We zijn er helemaal niet gelukkiger op geworden dan vroeger. Veel mensen blijven ‘leeg’ achter, ondanks de comfort en luxe, ondanks hard werken en de dromen die ze bereiken. Je hebt dus mensen die resoluut gaan voor niets na dit leven en niets buiten wat we kunnen zien en waarnemen. En je hebt mensen die op zoek gaan omdat ze ervan overtuigd zijn dat het met het hier en nu niet afgelopen kan zijn. Ze kunnen – terecht – de zinloosheid daarvan niet aanvaarden. De mens is ten diepste een zoekend wezen. We zoeken naar zingeving. We stellen ons levensvragen. Helaas proberen velen ook om hun gedachten hiervoor dicht te schroeiën. Maar iedereen komt van die momenten tegen waarbij je uitgedaagd wordt om even stil te staan en te gaan nadenken. Denk maar aan een begrafenis. En gaat heel de zogenaamde midlife crisis niet over de vraag ‘is dit het nu?’

Laten we even aannemen dat jij bij die mensen hoort die zich afvragen of er meer is. Of misschien heb je daar nog niet bij stil gestaan, maar wil je er nu toch even over gaan nadenken. Is er leven na de dood? Is er meer dan wat we kunnen waarnemen? Ondertussen merk ik dat mensen op zoek gaan. Mensen zoeken het in stenen met krachten, in contact zoeken met engelen of overleden mensen, in het oproepen van geesten, in (oosterse) meditatie, in aura’s en nog meer. Het idee van reïncarnatie steekt sterk de kop op, de gedachte dat we oude zielen in

een nieuw lichaam zijn en nog andere spiritualiteit in allerlei vormen. Je merkt het algauw, de mens is een zoekend wezen, ik ook.

Laat mij terugkeren naar het feit dat ik geloof in het bestaan van God. Ja echt waar, in die God waar het in de Bijbel over gaat. Een God van wie ik ook niet alles begrijp en niet alles kan verklaren. Maar hé, dat kan ik van mijn partner ook niet. Dus dat hoeft op zich geen probleem te zijn: er is zoveel dat we niet begrijpen of kunnen verklaren, maar we kunnen er toch mee leven. Het is daarom niet minder waar!

Herken je dit?: alles kan en mag, maar niet de God van de Bijbel. Je mag overal mee afkomen, maar niet met Jezus. Althans, tenzij je Jezus en de God van de Bijbel er ergens mag tussen plakken, toevoegen aan al de andere opties. Of laat ons zeggen, je haalt er uit waar jij je goed bij voelt of wat jij interessant vindt. Maar de God van de Bijbel kan je niet aanpassen aan jezelf, aan je visie waar jij je goed bij voelt. Dat gaat niet, dat kan ook niet. Immers, wat of wie groter is of hoger is dan jezelf kan je niet gaan afmeten of aanpassen aan jezelf. Dat geldt trouwens niet alleen maar voor de God van de Bijbel, maar ook veel ruimer. 'Iets boven ons' of 'God' betekent automatisch en logisch gezien dat het of Hij los van onszelf bestaat, los van onze interpretatie, los van onze invulling, los van wat ons past. En dan komt het uiteindelijk vast te zitten. Vroeg of laat loop je vast in je overtuiging als je niet gaat aanvaarden dat het hogere niet kan afgemeten worden aan je eigen gevoel en dus niet onderworpen is aan wat jij wilt of voelt. We moeten het aanvaarden, als er méér is dan ons, dan kan het ook bestaan zonder ons en kunnen wij niet gaan bepalen wat of Wie het is. Of anders gezegd, als God bestaat dan doet onze mening over zijn bestaan er niet eens toe. En ook, onze overtuiging is helemaal niet bepalend voor het feit of God wel of niet bestaat. God bestaat wel of God bestaat niet, net zoals jij wel of niet bestaat. Dus ja, ik geloof dat God bestaat en dat je in de Bijbel zomaar kan gaan ontdekken wie Hij is en hoe Hij is. Maar daarover later meer.

*God sterft niet uit als wij ophouden in God te geloven,
maar wij houden op te leven als we niet meer verlicht
worden door die dagelijkse, wondere ervaring van de
levensbron, die alle begrip te boven gaat.*

Dag Hammarskjöld,
Zweeds diplomaat en van
1953-1961 VN secretaris-generaal (1905-1961).

O ja, mag ik nog even? Misschien moet je niet veel hebben van die God van de Bijbel want de kerk en zulke gelovigen hebben in de geschiedenis heel wat verkeerd gedaan. Ik geef je gelijk, mensen hebben heel wat misdaan in de naam van God. Maar daar ligt het punt ook 'in de naam van', maar eigenlijk volgens hun eigen wil en niet die van God. Ik hoor je al denken: 'als God bestaat, had Hij dan niet ...'. Daar komen we later op terug, de mens heeft namelijk een vrije wil. Toch wil ik al dit zeggen: als een architect een wiskundige stelling fout gebruikt met als gevolg dat er een brug instort en er verschillende doden vallen, waar ligt de fout dan? Was de architect fout of klopt de stelling niet? De stelling blijft wiskundig correct maar de toepassing was fout. Het is dus niet verstandig om het kind met het badwater weg te gooien (d.w.z. het goede tegelijk met het slechte weg te werpen). Het is niet omdat mensen fouten hebben gemaakt dat God niet bestaat.

Ik geloof dat het bestaan van God eeuwig durend is, dat God altijd heeft bestaan en altijd zal bestaan. Hij is niet gebonden aan tijd of plaats.

Ik geef het meteen toe, dit is een heel moeilijk punt. Het is niet te verklaren, je moet het nu eenmaal gewoon aannemen. Maar zo zijn er nog wel zaken. Liefde valt niet te verklaren en toch gaat niemand het bestaan ervan ontkennen.

Maar laten we eens doordenken op het idee van oneindigheid. Wij zijn gebonden aan tijd en ruimte in alles wat we doen, dus is het moeilijk – om niet te zeggen onmogelijk – om onszelf een besef te vormen van tijdloosheid, oneindigheid of grenzeloosheid. En toch zijn we vertrouwd met het aannemen van iets wat oneindig is. In de wiskunde kennen we het bijvoorbeeld het getal π , namelijk 3,14 enz. π is de verhouding tussen de omtrek en de diameter van een cirkel. Het getal π is na de komma oneindig. Hoe vreemd ook, het loopt altijd maar door. We nemen dit aan, want het getal π klopt dan ook in de wiskundige formules waarvoor je het getal nodig hebt. Inderdaad heeft het getal π op zijn minst nog een begin. Maar in de wiskunde hebben we ook iets wat geen begin en geen einde kent, namelijk een rechte. Iedereen leert het als kind op school. Een rechte heeft geen begin en geen einde. We aanvaarden dit gewoon. We kunnen het ook hebben over het heelal. We kennen geen begin of geen einde van het heelal. En stel dat er een einde te vinden zou zijn, wat ligt er dan voorbij de grenzen van het heelal? We kunnen van deze zaken aanvaarden dat we ze niet kunnen begrijpen of verklaren, dus waarom dan niet als het gaat over deze eigenschappen van God? Het is dus niet omdat we een bepaald iets niet kunnen bevatten, dat het ook geen realiteit kan zijn.

We hebben het er al eerder over gehad dat het niet anders kan dan dat God een wezen is van een andere orde dan de mens. Het is dan ook logisch dat wij niet alles kunnen bevatten of begrijpen.

*Wat we weten is een druppel, wat we niet weten is
een oceaan.*

Sir Isaac Newton,
wiskundige (1642-1727).

<>

Artikel 2

Ik geloof dat God de oorsprong is van alles wat er bestaat, de Maker van alles wat onzichtbaar is en alles wat wel zichtbaar is. In zijn schepping toont Hij daarmee zijn mogelijkheden en zijn creativiteit om daarmee het bewijs van zijn bestaan aan de mens te leveren.

Het is al een eeuwenoude vraag: hoe zijn het heelal, de aarde en al het leven daarop ontstaan? Het is een existentiële vraag omdat het ook over ons eigen ontstaan als mens gaat. Hierover zijn er natuurlijk al talrijke boeken geschreven, zowel in de wetenschap als in de theologie. Neem het mij dan ook niet kwalijk dat ik er niet in slaag om hier uitgebreid op in te gaan in slechts enkele zinnen. Maar eigenlijk komt het allemaal neer op één cruciale vraag, namelijk 'Heeft God er iets mee te maken?'. Over hoe het dan allemaal precies gegaan is, daar kunnen we lang over nadenken en onderzoek naar verrichten. Dus laten wij het daar nu niet over hebben.

Laten we het erover hebben of God er misschien iets mee te maken kan hebben. Maar het is interessant om de vraag ook een keer om te draaien. Kan alles ontstaan zijn zonder dat God er iets mee te maken heeft? Ik loop namelijk steeds vast op hetzelfde. Als alles ontstaan is uit een brok – laten we het noemen – oermaterie, waar is dat dan weer uit ontstaan? Als die materie gevormd is door energie, waar kwam die energie dan weer vandaan? Je begrijpt het ondertussen wel waar ik steeds blijf mee zitten. Waar we ook op uitkomen, waar komt het vandaan? Want ook dat moet toch weer een oorsprong hebben. Uit het niets kan toch niet zomaar iets zijn ontstaan! Kijk, dan is het niet meer zo moeilijk, het is dan best aannemelijk en zelfs rationeel om aan te nemen dat er een God is die aan de basis ligt van alles wat er bestaat. Dat verklaart toch een hoop, ongeacht hoe het dan allemaal gegaan is. Dan kan ik zelfs gaan bevatten dat er naast louter materie ook zoiets als 'leven' bestaat. Want geef toe, het is niet omdat er iets is dat het ook nog eens leeft. Dus, naast een verklaring voor het bestaan van materie heb ik nu ook een verklaring voor het ontstaan van leven. De oorsprong ligt gewoon bij God.

Isaac Newton (1642-1727), de grote natuurvorser, ontving eens in zijn studeerkamer het bezoek van een zeer geleerde vriend, die niet in het bestaan van God geloofde. Bewonderend keek de bezoeker naar een wereldbol, die op Newtons schrijftafel stond.

'Zeg, wie heeft dat prachtstuk gemaakt?', vroeg hij belangstellend. 'Niemand', zei Newton laconiek.

De geleerde dacht dat Newton een grap maakte en herhaalde zijn vraag. Weer was het antwoord: 'niemand heeft hem gemaakt'.

De geleerde werd driftig en zei: 'u hebt niet met een kind te doen: ik wil beslist weten wie deze werldebol gemaakt heeft'.

'Waarde collega', zei Newton, 'u vindt het dwaas dat ik u wil wijsmaken dat deze werldebol geen maker heeft. Ik vind het nog veel dwazer dat u mij wilt wijsmaken dat de grote en schone schepping geen Schepper heeft'.

Maar misschien hou jij het er toch nog maar liever op dat alles uit het niets is ontstaan. En misschien hou je het toch maar bij die grote oerknal, de 'big bang' zoals die heet. Wel, mag ik zeggen dat je ook daarvoor een hoop geloof nodig hebt? Noem mij eens één ontploffing die tot orde heeft geleid. Leidt een explosie niet altijd tot chaos en destructie? Maar je neemt wel aan dat er ooit één keer een oerknal is geweest die dan wel tot een mooi geordend heelal heeft geleid en waarbij er dan zelfs nog eens leven is ontstaan ook. Je moet toch toegeven dat je voor deze visie ook een stuk geloof nodig hebt of op zijn minst dat je dit niet kan verklaren. Wat mij betreft vindt ik het eigenlijk helemaal niet eens aannemelijk.

Ik kijk dan liever vol verwondering naar alles wat er bestaat. Het heelal met sterren planeten en zonnen is zo indrukwekkend en we kennen er nog maar een schimp van. We ontdekken nog altijd nieuwe diersoorten en hebben de diepten van de zeeën nog steeds niet kunnen doorgronden. De planten- en dierenwereld is ongelooflijk divers en er is nog zoveel dat we niet kunnen verklaren. Zelfs ons eigen lichaam stelt ons nog voor heel wat raadsels. Zoveel bijzonderheid en schoonheid getuigt toch van een enorme creativiteit. Neem het mij niet kwalijk dat ik het heel wat meer geloofwaardig vind dat er een God bestaat die aan de oorsprong van de schepping ligt dan een onverklaarbare reeks aan toevalligheden die tot het ontstaan van alles heeft geleid.

Zonder schilder krijg je geen schilderij. Zonder componist klinkt er geen lied. Je krijgt maar een boek als er een schrijver is. Er kan geen gebouw staan zonder dat

er bouwers zijn. Maar er kan wel een heelal en leven zijn zonder dat er een Maker is? Je begrijpt mijn punt wel.

We hebben het nu gehad over het ontstaan van alles en of God er al dan niet iets mee te maken heeft. Je hebt ondertussen begrepen dat het volgens mij niet anders kan zijn dan dat God er heel wat mee te maken heeft. Het alternatief voldoet niet. Een volgende keer wil ik het met jou hebben over de zin van alles wat er bestaat, over genieten en over de relatie tussen de Maker en de mens.

*Gods onzichtbare eigenschappen zijn vanaf de
schepping van de wereld zichtbaar in zijn werken, zijn
eeuwige kracht en goddelijkheid zijn voor het verstand
waarneembaar.*

Paulus,
ca. 60 na Christus.

<>

Artikel 3

Ik geloof dat God heel de kosmos gemaakt heeft met het oog op de aarde en de mens die Hij daarop geplaatst heeft. Ik geloof dat God daarmee het beste heeft voorgehad met de mens om die te laten genieten van alles wat God gemaakt heeft. Het was Gods bedoeling om in relatie met de mens te leven, zodat beiden samen zouden kunnen genieten.

We hebben het er de vorige keren met elkaar over gehad dat het best wel mogelijk is dat er een God bestaat en dat Hij de Maker is van alles wat er bestaat. Nu durf ik ook nog te stellen dat het God daarbij vooral om de mens te doen was. Daarbij zijn er op zijn minst twee punten te noemen. Ten eerste wilde God dat er een relatie kon zijn tussen Hemzelf en de mens. Ten tweede zorgde God ervoor dat de mens volop kan genieten. Ondertussen heb je wel door dat het volgens mij allemaal met toeval niet veel te maken heeft. Neen, er is een Maker en die had een plan. Dan wordt het duidelijk dat het bestaan van alles ook nog eens zinvol is en niet een som aan toevalligheden.

Wat is de zin van mijn bestaan? Dat is pas een fundamentele vraag! Elk mens is op zoek naar het antwoord. Want laat ons eerlijk zijn, het is lastig om tot de conclusie te komen dat we er enkel zijn om onze soort, de mens, voort te zetten. We krijgen zeventig, tachtig en misschien zelfs negentig levensjaren ... en dat is het dan? Ik ben ervan overtuigd dat de zin van ons bestaan ligt in een relatie met God. En ook dat ons bestaan langer duurt dan onze tijd op aarde, maar daar hebben we het nog over. Waar ik het nu eerst met jou wil over hebben is dat het feit dat wij kunnen genieten bewijst dat ons bestaan meer dan louter functioneel is.

Het atheïsme blijkt te eenvoudig te zijn. Als het hele universum geen zin heeft, dan zouden we nooit in staat kunnen zijn geweest om te ontdekken dat het geen zin heeft...

C.S. Lewis,
Brits schrijver en letterkundige, algemeen beschouwd
als een van de grootste denkers van de vorige eeuw
en o.a. bekend van zijn Narnia-verhalen (1898-1963).

Laten we het dus hebben over het genieten. Wanneer we het puur hebben over het overleven als wezen, dan is er weinig sprake van genieten. Dan eet je omdat

je lichaam voedingsstoffen nodig heeft en dan is er warmte omdat je niet zou doodvriezen. In zo'n pure evolutietheorie gaat het om overleven, het is een functioneel denken. Eerlijk gezegd zijn we er dan niet veel op vooruit gegaan. Als mens hebben we nog steeds geen klauwen of tanden om ons tegen wilde dieren te verdedigen. Wie wil zich meten met een leeuw of beer in het wild? Zelfs de steek van een mug of de beet van een spin kan onze dood betekenen. We hebben ook geen huid die ons beschermt tegen de meest gure weersomstandigheden, zoals pinguïns die wel hebben.

Er is iets anders aan de hand, we bestaan niet louter om te overleven. De mens kan genieten. Eten is niet puur functioneel maar we genieten van de smaak van voeding. Warmte is er niet slechts omdat we niet zouden doodvriezen, maar we genieten van de zonnestralen op ons gezicht. Kortom, het feit dat wij genieten bewijst dat er meer aan de hand is dan een louter toeval aan overlevingsstrategie. Zou God daar iets mee te maken hebben? Ik denk het wel. God heeft ons de nodige zintuigen gegeven om te kunnen genieten: smaak, reuk, gevoel, zicht en gehoor. Inderdaad, ze zijn zeker ook nuttig om te overleven, maar ze zijn ook zoveel méér dan dat. Onze zintuigen functioneren niet alleen maar als een alarmbel. Ze zijn zo ontworpen dat we ook kunnen genieten. Ja hoor, God heeft het beste voorgehad met de mens.

Dan nog kort even over de persoonlijke relatie tussen God en mensen. Het is moeilijk om uit te leggen hoe dat in zijn werk gaat. Gods relatie is met elk individu individueel en dus ook anders, zeg maar een relatie op maat. Anders dan tussen mensen onderling, want God is een ander Wezen dan de mens. De uiting van de relatie is anders. Een relatie tussen mensen is ook anders dan de relatie tussen een dier en een mens. En de relatie tussen mensen onderling is dan ook nog eens heel divers. Wat ik wel kan zeggen is dat bidden en het lezen in de Bijbel er heel wat mee te maken heeft. Op de Bijbel komen we later nog terug. Wat ik ook kan zeggen, is dat het heel boeiend is om te merken dat God met iedereen weet om te gaan volgens diens eigen persoonlijkheid.

Ik geloof dat God de mens daarbij een vrije wil heeft gegeven, omdat er anders geen sprake kan zijn van een relatie en van geluk voor de mens.

Vrijheid is een hoog goed voor een mens. Herinner je de schreeuw om vrijheid tijdens de coronapandemie. God heeft de mens dan ook een vrije wil gegeven. Het hebben van een vrije wil houdt risico's in, maar daar gaan we het de volgende keer met elkaar over hebben. Wat ik hier wil zeggen is dat het hebben van een vrije wil een ongelofelijk mooi geschenk is. Stel je eens voor dat je geen vrije wil had. Dat je geen keuzes mocht maken. Dat iemand anders voor jou wel eens alles

zou bepalen. Als al je mogelijkheden tot vrije wil zouden zijn uitgeschakeld, dan zou je in een absolute dictatuur leven. Wie wil dat? Van geluk zou er – en ik ben er zeker van dat je dit met mij eens bent – zo goed als geen sprake kunnen zijn. En zou je zoiets een relatie kunnen noemen? Als God dat had gewild, had hij wel robots gemaakt. Zoals wij robots en machines maken die precies moeten doen wat wij willen. Maar daar heb je geen relatie mee en geluk kennen ze niet. Dat is niet wat God op het oog had.

<>

Artikel 4

Ik geloof dat de mens in opstand is gekomen tegen God en eenzijdig de relatie met God heeft verbroken en daarmee al het goede heeft verworpen dat God aan de mens heeft willen geven. Ik geloof dat alle lijden, verdriet, kwaad, oorlog en pijn het gevolg is van die éne keuze van de mens.

Zoals eerder beloofd, dienen we het verder te hebben over die vrije wil die elke mens heeft (tenzij andere mensen die vrije wil verbieden zoals in sommige dictaturen in de wereld, met mogelijks gevangenschap of de dood tot gevolg). Maar in sé heeft de mens een vrije wil gekregen.

Een vaak gehoorde vraag is dan ook: Waarom liet God dan de mogelijkheid dat het kon misgaan? Kon God er niet gewoon voor zorgen dat de mens niet in de fout kon gaan? Kon God dan niet al het lijden voorkomen? Jazeker dat kon, maar daarvoor is er één voorwaarde, namelijk dan de mens geen vrije wil mag hebben. Want natuurlijk houdt het geven van een vrije wil ook risico's in. Maar zonder een vrije wil kan er ook geen sprake zijn van een relatie of van echt intens genieten. Ook wij nemen dat risico wanneer wij een kindje krijgen of een huisdier nemen. Een kind kan zich totaal losscheuren van diens ouders en een huisdier kan agressief worden. Als we die mogelijkheid persé willen uitsluiten, dan komt er dus geen kindje of huisdier in huis, of het is in de vorm van een robot of een speelgoedknuffel. Ja, God heeft een risico genomen door ons mensen een vrije wil te geven. Maar Hij heeft dat gedaan omdat wij anders geen mensen zouden zijn. Het is echter oneerlijk om God er de schuld van te geven als wij niet goed met onze vrije wil weten om te gaan.

'Wanneer je de mogelijkheid van het lijden probeert uit te sluiten, het lijden dat komt kijken bij de orde der natuur en het bestaan van wezens met een vrije wil, dan zul je ontdekken dat je het leven zelf hebt uitgesloten.'

C.S. Lewis.

Dus ja, de mens heeft een vrije wil gekregen – een fantastisch geschenk dat ons echt mens maakt – en dat is fundamenteel voor het kunnen onderhouden van een échte relatie en om te kunnen genieten. Ons hoogste goed, een vrije wil, zou dan ook wel eens onze grootste vloek kunnen zijn. Maar zeg mij eens, zou jij mens willen zijn als je geen vrije wil had? Dan was je geen mens en dan zou je ook niet

kunnen genieten van alles waar je nu wel van geniet. Maar het hebben van een vrije wil houdt ook in dat je de juiste keuzes moet maken. Je hebt de vrije wil om van een berg te springen maar we zijn het er wellicht wel over eens dat dit geen goede keuze is.

We hebben het er al over gehad dat God alles zo heeft gemaakt dat wij er als mensen kunnen van genieten. Dat doen we ook graag, maar we hebben er helaas voor gekozen om dat ook zonder God te doen. En dat is wanneer het fout gaat. Zoals gezegd heeft God alles gemaakt zodat de mens ervan kan genieten in relatie met God. Maar daar zijn wel wat spelregels aan verbonden en wie kent ze beter dan de Ontwerper zelf? Geef toe, het is niet leuk om een gezelschapsspel te spelen met iemand die vals speelt. Om iedereen te kunnen laten genieten van het spel moet er door iedereen eerlijk gespeeld worden. Als we ons in het verkeer begeven, willen we dat iedereen de verkeersregels volgt, anders is het niet meer veilig en aangenaam. Ik kan nog wat voorbeelden geven, maar je begrijpt mijn punt wel. Goede regels zijn geen inperking van je vrije wil maar geven je juist mogelijkheden die er anders niet zouden zijn. Wil jij je in het verkeer begeven als niemand zich aan de verkeersregels wil houden? Denk je dat je veel kans maakt om op je reisbestemming te geraken? Succes ermee.

Het is logisch dat wanneer je de goede spelregels die God voorzien heeft verwerpt, dat er kwaad in de plaats komt. Als je verwerpt dat je niet mag doden, dan komt er moord in de plaats. Als je verwerpt dat je niets mag begeren van iemand anders, dan komt er diefstal in de plaats. Als mensen oorlog voeren, is het logisch dat er doden vallen. Als mensen elkaar kwaad aandoen is het logisch dat lijden en pijn daarvan het gevolg zijn. De spelregels die God gegeven heeft zijn eerlijkheid, rechtvaardigheid, verdraagzaamheid, geduld, liefde, om er maar een paar te noemen. Zouden we niet beter af zijn door die allemaal toe te passen? Stel je eens voor hoe anders de samenleving zou zijn. We zijn als mens in opstand gekomen tegen God en hebben zijn spelregels verworpen. Laten we dan op zijn minst zo eerlijk zijn om God niet de schuld te geven van alles wat er misgaat. Hoe onlogisch kan het zijn? We houden geen rekening met God, maar we geven Hem wel de schuld als het misgaat en vinden het feit dat het kan misgaan een bewijs dat God niet bestaat.

De deugd is het juiste gebruik van de vrije wil.

Augustinus, Romeins filosoof,
theoloog en kerkvader (354-430 na Chr.)

Artikel 5

Ik geloof dat de mens niet in staat is om het eenzijdig weer goed te maken met God. Ik geloof dat God sindsdien alles in het werk heeft gesteld om het weer goed te krijgen en de relatie met de mens te herstellen. God biedt vanuit Zijn liefde, genade en herstel aan alle mensen aan.

In het vorige artikel hebben we het er over gehad dat wij als mensen de band met onze Maker, God, hebben doorsgesneden. Hij had alleen maar goede dingen te bieden. Maar dat hebben we verspeeld door God aan de kant te schuiven. Als gevolg daarvan hebben we ons een hoop miserie en ellende op de hals gehaald. We hebben zijn goede instructies verworpen en het kwaad toegelaten. Dat hebben we niet allen maar als mensheid gedaan, dat hebben we ook zelf persoonlijk gedaan. Jawel, zowel jij als ik. Laten we het eerlijk aan elkaar toegeven. Zowel jij als ik hebben op zijn minst gezegd een tijd lang geen enkele rekening gehouden met God. Ondertussen doe ik dat zelf wel en precies daarom wil ik het graag verder met jou hebben over die relatie met God en over hoe het weer goed kan komen.

Je hebt het ongetwijfeld zelf ook wel al eens meegemaakt. Je hebt het verbrod met iemand, je bent in de fout gegaan, je hebt iets gezegd of gedaan dat je niet meer ongedaan kan maken. De relatie is verbroken en je kan het zelf niet meer goed maken. Je staat in het krijt. Je hebt een schuld. Eenmaal je dat goed tot je door laat dringen, bekruipt je een gevoel dat je liever kwijt dan rijk bent. Kon je het maar ongedaan maken. Maar helaas, je kan het van jouw kant uit niet meer goed maken. Want vanaf dat moment ben je afhankelijk van de gunst van de ander. Dat is nu hoe het er voor staat met jou en God.

Het begin van verzoening is het besef van de noodzaak.

Lord George Byron,
Engels dichter (1788-1824).

Misschien denk je nu wel dat het jou niets kan schelen. Wel laat ik je dit zeggen, dat is wel het geval voor God. Hij wil het wel graag met jou op orde krijgen. Hij wil jou nog steeds al het goede aanbieden. Meer nog, Hij weet dat jij dat nodig hebt. Daarin zit iets mysterieus, dat is namelijk Gods liefde voor jou. Bij God is het zelfs zo dat Hij desondanks alles Zélf het initiatief neemt. God wil graag de relatie met jou herstellen zodat jij weer helemaal mens kan zijn. En dat heeft God ook

mogelijk gemaakt. Het is zoiets als wanneer die persoon waarbij jij het verbrod hebt naar jou toekomt met een uitgestoken hand en aanbiedt om het weer helemaal goed te maken.

Ik geloof dat het evangelie van Jezus Christus de weg is om de relatie tussen God en de mens te herstellen en dat deze boodschap van redding voor alle mensen bedoeld is.

Omdat God het graag weer goed wil maken met jou heeft Hij een plan van verzoening bedacht. In het woord verzoening zit het woord zoen. Je mag het gerust ook zoiets als een vredeskus noemen. Je kan je er vast wel iets bij voorstellen. Ja, het kan goed komen tussen jou en God. Dat is waar het evangelie van Jezus Christus nu precies over gaat. Het woord evangelie betekent namelijk blijde boodschap. En dat is het ook omdat het gaat over de verzoening tussen jou en God. We zullen het de volgende keer moeten hebben over Jezus en over de Bijbel. Want jawel, Jezus heeft de mogelijkheid van verzoening teweeg gebracht en in de Bijbel kan je lezen hoe dat precies in zijn werk steekt.

Dus ja, de relatie tussen jou en God kan wel degelijk in orde komen. God heeft er alles aan gedaan om dat mogelijk te maken. We hebben het vaak over de mensheid in zijn geheel gehad, maar het wordt nu heel wat persoonlijker. Het gaat om jou. Het evangelie is bedoeld voor alle mensen, maar het is ook heel specifiek bedoeld voor jou.

Het is nooit te laat om je te verzoenen.

Phil Bosmans,
Belgische pater en schrijver (1922-2012)

Laat mij eens een korte samenvatting maken tot dusver. Vooreerst hebben we gesteld dat God bestaat. Zonder dat we het daarover eens zijn geraken we namelijk niet veel verder. Daarom hebben we het erover gehad dat God alles gemaakt heeft. Want alles wat bestaat is zo bijzonder dat je meer geloof nodig hebt om alles toe te schrijven aan een oneindige reeks van toevalligheden waarbij alles precies zo moet gebeuren dat het gewoon onmogelijk is, dan om aan te nemen dat er een Maker, een Schepper, is. Mijn dochter studeert geneeskunde en dus van alles over het menselijk lichaam. Alleen al haar cursussen over celbiologie zijn lijk en indrukwekkend. En dan hebben we het nog maar over celstructuur! Wat dan met heel de natuur? En los van het biologische is het bijzondere van het bestaan van 'leven' een mysterieus iets. Het bestaan van 'leven' valt niet zomaar te verklaren vanuit materie. God heeft alles gemaakt en

daarbij ging het Hem vooral om de mens met wie God in relatie wilde leven en waaraan Hij alleen maar goeds heeft toebedacht. De mens kreeg een vrije wil omdat dit essentieel is om een relatie te kunnen aangaan. De mens heeft God echter de rug toegekeerd door geen rekening te houden met God. Het goede werd verworpen, het kwaad kwam in de plaats. Dat geldt niet alleen voor de mensheid in zijn geheel, maar ook voor elke mens persoonlijk. God wil dat het weer goed komt, ook met jou. En daar gaan we het dus ook de volgende keren met elkaar over hebben.

<>

Artikel 6

Ik geloof dat God hiervoor Zijn Zoon Jezus naar de aarde heeft gestuurd om Mens te worden zoals wij. In Zijn leven heeft Hij geopenbaard Wie God is. In Zijn sterven heeft Hij de overtredingen gedragen van ieder die Zijn offer aanneemt. In Zijn opstanding heeft Hij het eeuwige leven gegeven aan iedereen die zich tot Hem keert.

De vorige keren hebben we het er over gehad dat er een breuk is gekomen tussen God en de mens. Dat was ook zo tussen God en mij en dat is misschien nog altijd zo tussen God en jou. Maar we hebben ook al gezien dat er verzoening mogelijk is. En daar wil ik het deze keer graag met jou over hebben. Zoals reeds gezegd heeft Jezus daar heel veel mee te maken. Misschien herinner jij je nog wel het eerste artikel in deze serie waarin stond dat God een drie-eenheid is die bestaat uit Vader, Zoon en Heilige Geest. Omdat God meer concreet wilde zijn voor de mens is de Zoon mens geworden. God is op die manier naar de mens toe gekomen om de verzoening mogelijk te maken. Je weet wellicht nog wel hoe het kerstfeest ontstaan is. Kerst is eigenlijk het herdenken van de geboorte van Jezus. Dat is het moment waarop de Zoon mens geworden is.

Jezus heeft drieëndertig jaar op deze aarde geleefd. In die jaren heeft Hij er alles aan gedaan om ons beter te laten zien hoe God is. Hij heeft er voor gezorgd dat we God beter hebben leren kennen. Voorheen was God zo'n beetje 'ver weg', maar sindsdien weten we veel meer over God. Er valt nu natuurlijk heel veel te zeggen, maar één iets waar we niet omheen kunnen is dat Jezus voor iedereen goed deed. Iedereen die eerlijk naar het leven van Jezus kijkt, zoals dat beschreven is in de vier evangeliën, zal op zijn minst tot de conclusie komen dat Jezus een bijzonder goed mens was. Omdat Hij de Zoon was die mens geworden is kon Hij heel bijzondere dingen, wonderen noemen we dat. Zo kon Hij mensen genezen op een wonderbaarlijke manier. Hij heeft mensen die lam waren terug laten lopen, blinden terug laten zien, melaatsen genezen en nog zoveel meer. Eén van de vier mensen die een verslag van zijn leven hebben geschreven en die Jezus persoonlijk heeft gekend, heeft het zo verwoord: 'Er zijn echter nog vele andere dingen, die Jezus gedaan heeft: indien deze één voor één beschreven werden, dan zou, naar ik meen, de wereld zelf de boeken, die geschreven werden, niet kunnen bevatten' (Johannes de evangelist). Het was zijn manier om te verwoorden hoeveel goeds Jezus heeft gedaan. In verslagen van het leven van Jezus lezen we dat Hij vaak helemaal uitgeput was omdat Hij iedereen die hulp aan Hem vroeg ook daadwerkelijk hielp. Ze kwamen namelijk vaak met honderden tegelijk. Als er dus één iets is wat Jezus ons bekend gemaakt heeft over God dan is het toch wel

dat God goed is en dat God het beste met de mensen voor heeft, ook met jou. Tot die conclusie waren we de vorige keer ook al gekomen, maar Jezus heeft het ook bewezen.

*Jezus heeft je lief als je vriend. Hij steekt zijn hand
naar je uit, leg de jouwe erin.*

Helen K. Hosier,
Auteur (1928-)

Toch heeft Jezus maar drieëndertig jaar op deze aarde geleefd. Dat is eigenlijk wel heel jammer. Hij had nog meer kunnen vertellen over God en Hij had nog zoveel goed kunnen doen. Maar de mens kon zoveel goedheid niet verdragen en Jezus werd uiteindelijk aan een kruis genageld. Toch was dat niet zomaar een terechtstelling. Het was namelijk het grote bewijs dat de mens van God niet wil weten. Maar tegelijkertijd is het ook het grote bewijs dat God zich met de mensen wil verzoenen, ook met jou persoonlijk. Want Jezus' dood is de manier waarop het weer goed komt tussen God en een mens. Hoe gaat dat in zijn werk? Ten eerste geef je toe dat jij met God geen rekening hebt willen houden. Wat jou betreft bestond Hij gewoon niet. Ondertussen ben je hopelijk tot het inzicht gekomen dat God wel bestaat. Maar tot dusver keerde jij God de rug toe. Je hebt het verbrod en kan het zelf niet goed maken, want het is jouw schuld. Jij bent degene die van God niet moest weten. Maar als jij nu aanvaard dat Jezus de Zoon van God is die gestorven is, dan maakt Hij het voor jou goed met God. Want dan vergeeft God alles wat jij ooit aan rebellie en afkeer van God hebt gehad of zelfs dat je met Hem geen rekening hield, dat Hij voor jou evengoed niet bestond. Hij vergeeft dat allemaal als jij erkent wie Jezus is. Als jij 'ja' zegt tegen God, dan zegt God ook 'ja' tegen jou. Eigenlijk zegt God al heel lang 'ja' tegen jou, maar wacht Hij tot jij ook 'ja' zegt tegen Hem. Dat is nu hoe er verzoening ontstaat tussen jou en God.

*Want God had de wereld zo lief dat Hij zijn enige Zoon
heeft gegeven, opdat iedereen die in Hem gelooft niet
verloren gaat, maar eeuwig leven heeft.*

Jezus, de Zoon van God

Als jij je nu tot God keert dan mag je voortaan wel rekening met Hem houden. Dan mag jij God leren kennen. Je gaat ontdekken dat je leven dan helemaal anders wordt. Wat je ook gaat ontdekken is dat Jezus niet dood is gebleven. Hij is

opgestaan. Want ja, ik geloof wel degelijk dat er leven is na de dood. Daar gaan we het ook nog eens wat uitgebreider over hebben een volgende keer. De eerst volgende keer wil ik het echter graag met jou hebben over de Bijbel. Want dat is hét boek over God en daarin kan jij nog veel meer lezen over wat we nu maar heel kort hebben besproken.

Ik geloof dat God hierbij de keuze uit vrije wil van elk mens respecteert, waarbij de deur naar God toe wagenwijd openstaat voor iedereen.

Zo, nu weet je hoe jij je kan verzoenen met God. Nu is het aan jou. Zeg jij 'ja' tegen God? God respecteert namelijk jouw vrije wil, daar hebben we het eerder al uitvoerig met elkaar over gehad. Dus de keuze is aan jou.

<>

Artikel 7

Ik geloof dat God daartoe de Bijbel heeft gegeven om Zichzelf kenbaar te maken, zodat iedereen die Hem wil leren kennen daarin kan ontdekken Wie Hij is.

Zoals beloofd gaan we het deze keer hebben over de bijbel. De bijbel is hét boek bij uitstek over God. Het is een uniek boek en daarom de moeite waard om er heel dit artikel aan te spenderen. Het is het meest gedrukte en meest vertaalde boek ter wereld. Het ultieme doel van de bijbel is dat jij daarin steeds meer kan gaan ontdekken over God en over Jezus.

Laat ik je eerst een aantal weetjes vertellen over de bijbel. Het is namelijk belangrijk dat jij weet hoe betrouwbaar het verslag van de bijbel wel is. Want als we zeggen dat de bijbel dient om meer over God kenbaar te maken, dan moet het toch wel betrouwbaar zijn. De bijbel is eigenlijk een verzameling van 66 geschriften, boeken en brieven. Deze zijn geschreven over een periode van ongeveer 1500 jaar, door 40 verschillende schrijvers. Onder die schrijvers waren er koningen maar ook gewone vissers en nog van alles daar tussenen. Hij is geschreven op 3 continenten, namelijk Afrika, Azië en Europa en in 3 verschillende talen, namelijk in het Hebreeuws, Aramees en Grieks. Toch is het één boek, één groot verhaal. Geef toe, dat is toch al bijzonder hé. Maar ik geef toe dat dit nog niet bewijst dat de Bijbel betrouwbaar is.

Vele keren zeggen de schrijvers dat ze door God geïnspireerd zijn. Ofwel zijn ze een grote groep leugenaars en dus onbetrouwbaar, ofwel spreken ze de waarheid. De Bijbel bestaat uit 2 grote delen, het oude en het nieuwe testament. Het nieuwe testament begint met de beschrijving van het leven van Jezus in vier verslagen. Maar in het oude testament staan er al heel wat voorspellingen over het leven van Jezus, wel meer dan 300. In die vier verslagen ontdekken we dat ze allemaal zijn uitgekomen. Zo duidde een zekere Micha Bethlehem 500 jaar voordien aan als de geboorteplaats van Jezus. Een zekere David beschreef 1000 jaar eerder hoe Jezus zou sterven. Je kan een paar toevalstreffers hebben, maar geen 300! Je kan een aantal zaken in scene zetten, maar niet waar iemand zal geboren worden 500 jaar later en je kan ook niet 1000 jaar voordien weten hoe diezelfde persoon zal sterven.

Van het nieuwe testament of delen ervan hebben we vandaag de dag nog meer dan 4000 handschriften op perkament of papyrus. Ter vergelijking, over Julius Caesar bestaan er 10, over de filosoof Plato bestaan er 7 en over Aristoteles

bestaan er 5. Als we die teksten vertrouwen, dan moeten we dus eerlijkheidshalve zeker ook die van de bijbel als echt erkennen.

*Het te lezen boek is niet het boek dat voor u denkt,
maar het boek dat u aan het denken zet. Geen enkel
boek ter wereld is daarvoor gelijk aan de Bijbel.*

Harper Lee,
Amerikaans auteur (1926-2016)

Ik moet je er ook nog op wijzen dat er ooggetuigen zijn geweest. De vier verslagen over het leven van Jezus werden namelijk geschreven tussen het jaar 45 en 90, dus 12 tot 57 jaar na zijn leven. Er waren dus nog heel wat mensen in leven die Jezus hadden gekend. De vier verslagschrijvers hebben wel lef. Ze schrijven over wonderen die Jezus gedaan heeft, over miraculeuze genezingen die Hij deed, over bizarre gebeurtenissen die hebben plaatsgevonden, over dingen die Jezus heeft gezegd en zelfs schrijven ze dat Jezus uit de dood is opgestaan. Je moet het maar durven! Als je zoiets een paar honderd jaar na iemands leven zou schrijven, dan is er niemand die je kan tegenspreken. Maar zij schreven hun verslag over het leven van Jezus terwijl er nog heel wat getuigen waren die zélf nog leefden. Als hun verslagen over Jezus klinkklare leugens, verzinsels of fantasie waren, dan waren ze dus meteen ontmaskerd. Maar dat is niet gebeurd. Integendeel, heel wat mensen bevestigden wat er in die verslagen stonden. Zelfs dat ze gezien hebben hoe Jezus werd gedood, hoe Hij drie dagen in een graf lag en dat ze Hem daarna terug levend hebben ontmoet. Je weet zelf wel hoe verschrikkelijk moeilijk het is om een leugen overeind te houden, zeker als er meerdere mensen van op de hoogte zijn. Hoe zouden honderden mensen samen dat dan kunnen doen? Indien de verslagen van Jezus' leven onbetrouwbaar zouden zijn gebleken, dan hadden ze nooit blijven bestaan. Dat zou de moeite niet zijn geweest. Dan moet je bovendien beseffen dat het een 'hot issue' was, er stond veel op het spel. Met man en macht heeft men geprobeerd om het verhaal over Jezus als leugen te bestempelen. Zonder succes.

Er valt nog zoveel meer te argumenteren, maar dan zou ik een boek moeten schrijven. En die boeken zijn er ook. Hopelijk begrijp je nu alvast dat de bijbel een betrouwbaar boek is. Het is gewikt en gewogen, maar overeind gebleven omdat het tegendeel simpelweg niet te bewijzen viel en dat is vandaag de dag nog steeds niet anders.

Maar nu terug naar het doel van de bijbel. Want daar gaat het uiteindelijk toch allemaal om. De bijbel is geschreven om ons van alles bekend te maken over God

en over Jezus. Wie is God, hoe is God? Hoe heeft Jezus geleefd, wat heeft Hij allemaal gedaan en wat vertelde Hij? We hebben het eerder over het evangelie gehad. We hebben het er eerder over gehad hoe God en mensen met elkaar kunnen omgaan. Het staat allemaal in de bijbel en nog zoveel meer. Graag wil ik jou uitnodigen om in die bijbel te gaan lezen en God te gaan ontdekken. Ik zou je adviseren om te beginnen met het nieuwe testament. Dan begin je met de vier verslagen over het leven van Jezus, vervolgens lees je dan over de volgelingen van Jezus in het boek Handelingen en dan heb je de mooie brief van Paulus aan de gelovigen in Rome.

Ik geloof dat de Bijbel het mooiste geschenk is dat God ooit aan de mens gegeven heeft. Al het goede van de Verlosser van de wereld wordt ons via dit Boek doorgegeven.

Abraham Lincoln,
16^e Amerikaans president (1809-1865)

Is het allemaal voorbij met de dood? Stel jij jezelf ook wel eens die vraag? Dit was het dan, je krijgt enkele tientallen jaren op deze aardbol en dan nog het liefst in goede gezondheid. Maar daarna is het allemaal voorbij. Als je de geschiedenisboeken niet hebt gehaald, ben je na drie of vier generaties vergeten. Een dier maakt zich daar geen zorgen over, die beseft überhaupt niet eens dat er een einde komt. Als mensen weten we dat wel. Hoe komt dat? Zou het niet zijn omdat wij diep vanbinnen weten dat er wel degelijk een einde komt aan onze tijd op deze aarde, maar dat het daarna niet zomaar gedaan is? Dat er meer is. In alle eeuwen en in alle culturen heeft men al altijd het besef gehad dat er een blijvend bestaan is van een persoon na de dood op aarde. Meer en meer proberen mensen die gedachte te verdringen. We hopen zelfs dat er geen leven is na de dood, want dan moeten we daar geen rekening mee houden. Maar als we eerlijk zijn met onszelf, echt overtuigd zijn we daarvan niet. Wat denk jij? Ik ben ervan overtuigd, er is wel degelijk leven – een voortbestaan – na de dood. Als het niet zo was, zouden we wellicht zelfs nooit op die gedachte zijn gekomen. Het is God zelf die ons het besef van het eeuwig voortbestaan heeft gegeven. Voor een mens, dus ook voor jou, is er wel degelijk een voortbestaan na je korte tijd op aarde. En nu vraag ik echt wel even je aandacht. De vraag is namelijk niet meer of jij blijft voortbestaan na de dood. De vraag is daarentegen wel waar en hoe jij blijft voortbestaan na de dood. Daar heeft God dan weer alles mee te maken en ook jouw vrije wil, jouw keuze bepaalt waar jij de eeuwigheid gaat doorbrengen. En die eeuwigheid duurt lang, meer dan een paar tientallen jaren. Je kan maar beter

de juiste keuze maken, lijkt mij. De Amerikaans baptistische predikant en schrijver Rick Warren zegt hierover: 'Afgemeten aan de eeuwigheid is onze tijd op aarde slechts een oogwenk, maar de gevolgen ervan zullen eeuwig duren'.

*Ik denk wel dat wij eeuwig leven, want eens gegeven,
blijft gegeven.*

Martinus Nijhoff,
Nederlands dichter (1894-1953)

<>

Artikel 8

Ik geloof in de verschrikkingen van de hel voor hen die hun leven lang ervoor blijven kiezen om niets met God te maken te willen hebben. God heeft hier verdriet over en wil de mensen hiervoor behoeden. Hij spreekt daarom op meerdere manieren tot het hart en het geweten van de mensen.

De hel is niet iets waar we gewoonlijk over praten. Maar hier doen we het toch maar even. In de bijbel is het uiteindelijk Jezus zelf die het meest gesproken heeft over de hel. Hij is ook degene die het best weet wat de hel is. Als Hij er dan alles aan doet wat mogelijk is om te voorkomen dat mensen in de hel terecht komen, dan stemt dat toch wel ernstig tot nadenken. Er is wel degelijk een reden waarom Jezus waarschuwt voor de hel. Het is niet de beste plaats om te zijn en al helemaal niet voor eeuwig. Iedereen begrijpt wel wat we bedoelen met de uitspraak 'de hel is losgebarsten'. Misschien kunnen we de hel het best begrijpen als een plaats waar al het goede afwezig is. Dat komt omdat God daar niet is en al het goede zal namelijk zijn daar waar God wel is. Als je ervoor kiest om niet bij God te zijn, dan kies je er meteen ook voor om al het goede te verwerpen. Wat blijft er dan over? Al het kwaad, de boosheid, het verdriet, de pijn, het gemis, de spijt, enz. Nee, dat is geen fijne plaats om te zijn. Het is een verschrikkelijke plaats. Het is als licht en donker. Donker is de afwezigheid van licht. Als je uit een bepaalde ruimte al het licht wegneemt, dan blijft er automatisch alleen maar donker over. Als je al het goede wegneemt, dan blijft alleen het kwaad meer over.

Als mensen ondanks de mogelijkheid om gered te worden toch in de hel terecht komen, is dat uiteindelijk hun eigen keuze omdat God de vrije wil van elk mens respecteert. De Britse schrijver en geleerde C.S. Lewis beschreef het zo: Zegt u – aan het einde van uw leven – tegen God 'Uw wil geschiede', of moet God tegen u zeggen: 'uw wil geschiede'?

Ik geloof in de onuitsprekelijk heerlijke toekomst, die God gepland heeft voor allen die de eeuwigheid met Hem willen doorbrengen. Want God zal alle dingen nieuw maken, en zelfs beter dan wat er ooit geweest mag zijn. Dan zullen God en de mens in volmaakte harmonie met elkaar genieten van alles wat God nieuw gemaakt heeft.

Misschien herinner jij je nog wel dat ik eerder geschreven heb dat God alleen maar het goede heeft voorgehad met de mens. De mens heeft het verspeeld door met God geen rekening te willen houden. Daardoor is er kwaad gekomen. Maar God zal het kwaad ook weer weg doen. Dan zal er alleen maar goed overblijven. Althans, daar waar God is. God keert terug tot het oorspronkelijke doel, namelijk

dat Hij zelf sámen met de mens volop kan genieten van al het goede en mooie dat Hij voorziet. Dat Hij de mens al het goede kan geven vanuit zijn hart, ook aan jou. We hadden het al over donker en licht, waar licht is kan geen donker zijn. Daar zal er geen verdriet meer zijn, geen tranen, geen pijn, geen ziekte, geen oorlog, geen rebellie, geen boosheid, geen haat, geen dood en ga zo maar door. Wat zal er dan wel zijn? Al het tegenovergestelde: goedheid, vrede, verdraagzaamheid, eerlijkheid, vreugde, blijdschap, genieten, liefde en ga zo ook maar door. De grote apostel Paulus omschreef het als ‘wat geen oog heeft gezien en geen oor heeft gehoord en in geen mensenhart is opgekomen’ (Paulus, 1Korinthiërs 2 vers 9, ca. 65 na Chr.).

God geeft jou graag de kans om erbij te zijn. Hij wil graag dat jij er bij bent. Maar het is aan jou, het is jouw keuze. Ik heb mijn keuze gemaakt. Als ik de twee opties zie, is de keuze voor mij eigenlijk snel gemaakt.

Het is waar, de dood kunnen wij niet ontgaan. Dat is ook niet zo erg. Want dan begint het verblijven bij een gastheer die zo boeiend is dat de tijd volledig stil gaat staan en eeuwig wordt.

Godfried Bomans,
Nederlands schrijver (1913-1971)

Zo, dat was het dan. In acht artikelen heb ik geprobeerd om te verwoorden wat ik geloof. Je begrijpt waarschijnlijk wel dat ik maar een tipje van de ijsberg heb kunnen vertellen. Er valt nog zoveel te zeggen. Alvast fijn als jij een of meerdere of misschien zelfs alle artikelen hebt gelezen. Hopelijk heb jij er iets aan gehad.

Hartelijke groeten,

Kris